

יום הנכבה 2016 – גילוי דעת של הליגה הסוציאליסטית האינטרנציונליסטית

פועלי ומדוכאי כל העולם התאחדו!

למען שיבת כל הפליטים למולדתם!

12.05.2016

מאת בוריס המרשלג

יום העצמאות שלהם הוא יום הנכבה שלנו! היום, אנו עומדים יחד ומציינים את האסון הנורא של העם הפלסטיני אשר אירע בשנים 8-1947, כאשר מאות אלפים מבני ובנות העם הפלסטיני נטבחו וגורשו ממולדתם במטרה להקים על חורבותיה מדינת-גזע ציונית עם רוב יהודי. השנה הוקדש יום הנכבה לציון הסולידריות של העם הפלסטיני, ישראלים שוחרי דמוקרטיה וידידי פלסטין בכל רחבי העולם, שמספרם הולך ועולה מיום ליום, עם תושבי הנגב הבדואים העומדים בסכנת נישול וגירוש מאדמותיהם. מתקפה זו היא המשך ישיר של הנכבה ההיסטורית, הנכבה המתמשכת של העם הפלסטיני.

בינתיים, ממשיכים מעשי ההרס והטבח, גזל האדמות, מניעת הפרנסה, הרס הבתים, ההשתוללות של הכנופיות הפשיסטיות של המתנחלים ועוזריהם בצבא הישראלי, נישול הבדואים, המצור על עזה, הפרובוקציות במתחם אלאקצא, הניסיונות לטהר את הכנסת מערבים, הוצאת התנועה האסלאמית מחוץ לחוק וכליאת מנהיגה ועוד.

כל אלה הם חלק ממדיניות ותכנית ברורה של המעמד השליט הציוני לצעוד במסלול ישיר לעבר הקמת מדינת אפרטהייד גלויה ומוצהרת מן הים עד לנהר. מול המהלך הזה חייב העם הפלסטיני, ביחד עם ישראלים דמוקרטים ותנועת הסולידריות העולמית, להציב גם הוא מדיניות ותכנית ברורה לחזית מאבק מאוחדת וחזקה. ללא תכנית כזאת, נצליח אולי להציל כמה כפרים, כמה בתים, כמה דונמים של אדמה, שחרור של מספר אסירים, אולם לא נצליח לשחרר את הארץ משלטון האפרטהייד הציוני ובטח שלא נצליח לאפשר לפליטים הפלסטינים לשוב למולדתם.

את התוצאה אנחנו רואים כבר עכשיו כאשר הרצון של העם הפלסטיני באינתיפאדה שלישית עממית נבלם על ידי מנהיגים שמעדיפים שיתוף פעולה עם כוחות הביטחון של ישראל. העם הפלסטיני הן בשטחי 67 והן בשטחי 48 דרש בתוקף ממנהיגיו להתאחד, לא משום שאינו רואה חשיבות בהבדלים

האידיאולוגיים המשמעותיים בין הפלגים השונים, אלא משום שהוא אינו רוצה לצאת להתקוממות חדשה ללא הנהגה המסוגלת לדבר בשמו ואף להוביל לניצחון.

מתוך האכזבה והיאוש מכך שזה לא קרה, יוצאים צעירים וצעירות, ילדים וילדות לרחובות ותוקפים אזרחים ישראלים, מתנחלים, חיילים ושוטרים כשהם חמושים בלא יותר מסכין או מספריים. צעירים וצעירות אלה יודעים שלא ישובו עוד בחיים למשפחותיהם, אבל מוכנים להקריב את חייהם בשביל להעביר במותם מסר ברור לעולם כולו שהעם הפלסטיני לא יוותר לעולם על חירותו.

המעמד השליט הציוני שואב עידוד רב מכך שהפלסטינים מתקשים לייצר, לפי שעה, התקוממות המונית מאורגנת ודמוקרטית ולכן ממשיך הלאה ותוקף לא רק את הפלסטינים אלא גם את השמאל הישראלי, שפעילו מוחים נגד מעשי טבח כמו אלה שבוצעו בעזה ואת ארגוני הציונות השמאלית שכל מבוקשם הוא לשמור על מדינה בעלת רוב דמוגרפי יהודי באמצעות ויתור על שטחי הגדה המערבית. ב"חוצפתם" הרבה, מנסים ארגונים אלה, דוגמת "שוברים שתיקה", לחשוף, קבל עם ועולם, את השפל המוסרי אליו הגיע הצבא הישראלי במסגרת מלאכת הדיכוי הברוטלי של השאיפות הפלסטיניות לשחרור לאומי.

וכך, בעוד המשטר מצליח להימנע, בינתיים, מאינתיפאדה עממית, הוא מגמגם בחוסר אונים אל מול אינתיפאדת היחידים, תוך שהוא מבצע פעולות ענישה קולקטיביות וחסרות אבחנה, אשר מייצרות בתורן את הגל הבא של מתקפות יאוש מסוג זה.

אין עתיד תחת הציונות ולא תחת הקפיטליזם

כאשר הזרמים הממסדיים של התנועה הציונית, גם הימני וגם השמאלי, אינם מסוגלים לספק שום תשובה להמוני הישראלים הדורשים פתרונות ומבקשים לצעוד בביטחון ברחובות העיר, מתחזק בציבור הישראלי הסחף החזק ימינה, כפי שעולה מסקרי דעת קהל אחרונים, בשל האופי הקולוניאליסטי-מתיישב של הסכסוך. במקביל, מספר הולך וגובר, אם כי עדיין מועט, של ישראלים מתחיל להבין את התפקיד ההרסני שממלאת ישראל הציונית באזור. הדבר בא לידי ביטוי דרך המהלך האמיץ והמבורך של פתיחת שערי מפלגת בל"ד הלאומית-פלסטינית בפני פעילים ישראלים (כולל פעילי הלס"א), יוזמת "מזרחית משותפת" המחברת פעילים מזרחים עם הרשימה המשותפת ועוד.

גם בצד הפלסטיני מתקשה ההנהגה הממסדית הקפיטליסטית, הן זו הניאו-ליברלית של פת"ח הדוגלת במאבק דיפלומטי (תוך תיאום בטחוני עם ישראל ומאסר פעילי התנגדות בגדה) והן האסלאמיסטית של חמאס, הדוגלת בלוחמת גרילה (תוך מאסר של פעילי התנגדות ברצועת עזה),

לשכנע את המוני העם שדרך מובילה אפילו לצל צלו של שחרור לאומי פלסטיני. התוצאה היא, כצפוי, תנועה אל השוליים (מה שמכונה פולריזציה) – האסלאמיזם הדאעשיסטי מזה והתנועה למען מדינה דמוקרטית אחת וחרם על ישראל מזה.

אנו טוענים כל השנים, באוזני אחינו ואחיותינו הפלסטינים, כי הסיבה לכך שההנהגה שלהם מאכזבת אותם אינה חוסר מחויבות אידיאולוגי לתנועה לשחרור לאומי, אלא החיבור החזק שלה למעמדות השליטים, הקפיטליסטים בעולם הערבי, באירופה ובארצות הברית. הקפיטליסטים חוששים מאוד שאם יצליחו בני ובנות העם הפלסטיני, כמו גם העמים האחרים במזרח התיכון, להיאבק מאבק עממי דמוקרטי מנצח, הם עשויים להפנות את והניסיון המצטבר שלהם כנגד מדכאיהם הכלכליים והמעמדיים.

עם התקדמות המאבק ועם ניסיון החיים, מספר הולך וגובר של פלסטינים, ערבים, כורדים, תורכים, איראנים ועוד מבינים זאת בעצמם, בעיקר הצעירים. כל מה שנותר הוא שהם יתארגנו, יפעלו וייקחו את מושכות ההנהגה מידי אותם מנהיגים שאינם מסוגלים להוביל חזית מאוחדת אנטי – קולוניאליסטית ואנטי – אימפריאליסטית מנצחת.

המאבק – פלסטיני, הזירה – עולמית

בשבועות האחרונים, אנו רואים כיצד תנועת החרם נגד ישראל מתחזקת ומטילה פחד גדול על המעמד השליט הציוני והנציגים שלו ברחבי העולם. כתוצאה מכך, פתחו גורמים פרו-ציוניים בעולם בציד מכשפות חסר תקדים כנגד כל מי שמביע בגלוי סולידריות עם העם הפלסטיני וזכותו הלגיטימית להתקומם כנגד הכיבוש והאפרטהייד הישראלי. בין הנרדפים חברי מפלגת הלייבור הבריטית, פעילי החרם באירופה וארצות הברית ואף הקומוניסט המהפכן, מיכאל פרובסטינג מאוסטריה, מנהיג הארגון העולמי בו אנו חברים, ה-RCIT. בעוד אנו קוראים לכל שוחרי הדמוקרטיה, הצדק והחירות להיאבק במסע הרדיפה הפוליטי הזה, אנו רואים בו עדות לכך שאנו צועדים בכיוון הנכון.

השיטה הקפיטליסטית והאימפריאליזם אחראים לדיכוי בכל רחבי העולם. מסיבה זו רק ארגון עולמי של פועלים ומדוכאים יכול לנצח אותם ולשים קץ לכל צורות הדיכוי. אנו, חברי הליגה הסוציאליסטית האינטרנציונליסטית, שותפים בבניית ארגון עולמי שכזה – האינטרנציונל החמישי!

פועלי ומדוכאי כל העולם התאחדו!

ישוחררו כל האסירים הפוליטיים הנאבקים למען חירותו של העם הפלסטיני!

התשובה היחידה להתקפות הפשיסטיות – הקמת ועדות עממיות דמוקרטיות להגנה עצמית!

למען מדינת פועלים רב לאומית מן הים עד לנהר!

למען פדרציה סוציאליסטית של המזרח התיכון!

הצטרפו אלינו לבניית האינטרנציונל החמישי!

ליצירת קשר\הצטרפות: info@the-isleague.com